

en Ændring i de bestaaende Skatter, kommer jeg til det Resultat, at vi fra vor Side under Henvisning til vor tidligere Stilling, udtrykt i tidligere fremsatte Lovforslag, maa tilraade, at man ved den samlede Skattelovsbehandling alvorligt overvejer, om ikke man kan gaa noget højere op end foreslaaet i det foreliggende Lovforslag.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre angaaende Enkelthederne i Lovforslaget. I § 1 foreslaas det, at man skal gaa bort fra de 3-aarige Vurderingsperioder. Jeg vil henstille, at man foreløbig bliver ved de 3-aarige Vurderingsperioder, og her henholder jeg mig til Over-Skyldraadets Bemærkninger angaaende Brugbarheden af den Vurdering, man nu har at støtte sig til. Det er rigtigt, at den nuværende Grundvurdering har sine Mangler, og det vil være ganske urimeligt og utænkeligt, at en saadan ny Vurdering skulde kunne foretages, uden at man kunde paapege dette eller hint, som kunde være anderledes; men jeg er ganske vis paa, at hvis man udvikler Vurderingsteknikken og gør de Borgere i Landet, hvis Hverv det vil blive at foretage disse Ansættelser, saa øvede og indsigtfulde som muligt, saa vil man meget hurtigt, hurtigere end ved Ejendomsskyldvurderingen, naa til et Resultat, som i det praktiske Liv er ikke alene brugbart, men virkelig godt. Men det bidrager Øvelsen til, og derfor vil jeg henstille til Overvejelse, at man bibeholder de 3-aarige Vurderingsperioder foreløbig. Ogsaa af en anden Grund vil jeg gerne gøre mig til Talsmand for denne Ændring. Det høje Tings Medlemmer ved, at man efter Loven af 4. Oktober 1919 har en hel Mængde Jordbrugere, hvis aarlige Rentebyrde er bestemt af den Vurderingssum, som man ved Ejendomsskyldvurderingen af 1920 er kommet til, og at disse Forrentningsbeløb fastsættes samtidig med de periodiske Ejendomsskyldværdier. Under Svingningsforhold som dem, der findes i Øjeblikket, er det i særlig Grad nødvendigt, at Vurderingsperioderne ikke bliver for lange. Derved vilde man gøre Uret og borteliminere Virkningen af de periodiske Omvurderinger i en Grad, man ikke kan forsvare.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre angaaende §§ 5 og 6, som udtrykker den Deling af den nuværende Ejendomsskyld i en Bygningsafgift og en Jordværdiskat eller Grundskyld, som jo er noget nyt, den højtærede Finansminister her har foreslaaet. I Sammenligning med tidligere her i Tinget fremsatte Forslag har dette Prin-

cip visse Fordele og efter min Mening ogsaa visse Mangler. Det har den Fordel, at den 1,5 pro mille Grundskyld, man foreslaar her, kan gennemføres uden nogen som helst Overgangsbestemmelse, uden nogen som helst Fradragsregler i Lighed med dem, man havde indsat i tidligere fremsatte Forslag for at faa en Overgang fra den nuværende Ejendomsskyld til en noget højere Grundskat og derved gøre det muligt, at særlig det mindre Landbrug ikke kom til at svare mere, end det svarer nu i Henhold til de i den nuværende Ejendomsskyldlov indsatte Fradragsregler. Man vil altsaa kunne gennemføre en ren Grundskyld i det ringe Omfang, man her foreslaar det. Men jeg vil gerne i denne Forbindelse anføre, at det Fradrag, man nu efter min Opfattelse gennemfører paa Bygningskatten, er en Uretfærdighed overfor Byerne; hvis man tilstræber at lægge Skatten paa Menneskeboliger — og det er vel det, man tilstræber —, altsaa paa de arbejds-skabte Værdier, saa er det fuldkommen principløst og efter min Mening uretfærdigt, at man ikke gør Forholdet ens i By og paa Land. Jeg ved ikke, hvorfor man skal drøfte det saa indgaaende, om der skal flyttes en Smule Skat fra Byerne over paa Landet eller fra Landet over paa Byerne, thi det, det kommer an paa, er dog at finde en retfærdig Beskatning, hvorigennem man stiller alle Borgere ens efter de samme Principper. Enten man opfører et Hus ude paa Landet eller i Byen, saa skaber man derved et uundværligt Aktiv for det danske Samfund, og saa maa man dog have samme Ret til at faa samme Skattevilkaar for det Arbejde, man udfører, og samme Skattelempelse. Derfor henstiller jeg, at man ændrer disse Bygningsfradrag paa en saadan Maade, at Forholdet bliver noget lignende som under den nuværende Ejendomsskyldskat.

Jeg vil gøre opmærksom paa en Ting til. De Overgangsbestemmelser, der var i de tidligere fremsatte Lovforslag af samme Art, havde den Særegenhed, at de virkede kun som Overgangsbestemmelser, de havde ingen social Virkning derudover, fordi der var foreslaaet, at disse skattefrie Fradrag bortfaldt ved Ejerskitte. Enhver vidste: Naar jeg sælger min Ejendom, bliver den stillet som alle andre; der skal skattes af Grundværdien fuldt og helt. Den paa-gældende Ejer kunde derfor ikke kapitalisere til Skade for sin Efterfølger det Fradrag i Skatten, som han havde faaet. Anderledes er det her ved disse 10 000 Kr.s Fradrag i Bygningsværdien. Der er ikke taget det